

... alebo malý kuk do Vademeca synody, ktoré nám tému synodality zhrňuje.

BOŽIE SLOVO:

(Jn 17, 1.14-26)

Čítanie zo sv. Evanjelia podľa Jána: *V tom čase sa Ježiš modlil: Otče, nadišla hodina. ... Dal som im tvoje slovo a svet ich znenávidel, lebo nie sú zo sveta, ako ani ja nie som zo sveta. ¹⁵ Neprosím, aby si ich vzal zo sveta, ale aby si ich ochránil pred Zlým. ¹⁶ Nie sú zo sveta, ako ani ja nie som zo sveta. ¹⁷ Posväť ich pravdou; tvoje slovo je pravda. ¹⁸ Ako si ty mňa poslal na svet, aj ja som ich poslal do sveta ¹⁹ a pre nich sa ja sám posväčujem, aby boli aj oni posvätení v pravde. ²⁰ No neprosím len za nich, ale aj za tých, čo skrze ich slovo uveria vo mňa, ²¹ aby všetci boli jedno, ako ty, Otče, vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás jedno, aby svet uveril, že si ma ty poslal. ²² A slávu, ktorú si dal mne, ja som dal im, aby boli jedno, ako sme my jedno - ²³ ja v nich a ty vo mne. Nech sú tak dokonale jedno, aby svet spoznal, že si ma ty poslal a že ich miluješ tak, ako miluješ mňa. ²⁴ Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja, aby videli moju slávu, ktorú si mi dal, lebo si ma miloval pred stvorením sveta. ²⁵ Spravodlivý Otče, svet ťa nepozná, ale ja ťa poznám. I oni spoznali, že si ma ty poslal. ²⁶ Ohlásil som im tvoje meno a ešte ohlásim, aby láska, ktorou ma miluješ, bola v nich a aby som v nich bol ja. Počuli sme Božie slovo!*

KATECHÉZKA

(porov. www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 747, 716, 709, 671, 815)

Ukončili sme našu púť Prípravným dokumentom. Možno v tých posledných desiatich témach – otázkach sme sa dotýkali mnohých jednotlivostí a uvažovali nad mnohými často veľmi konkrétnymi vecami, osobami, často až technickými, organizačnými záležitosťami. Dnes toto všetko necháme chvíľu stranou a s pomocou ďalšieho dokumentu Synody, zvaného Vademecum, sa opätovne vrátíme k tomu prvému, pôvodnému, základnému obrazu samotnej synodality. Vademecum nám kt omu ponúka tento nádherný text: „Medzinárodná teologická komisia opisuje synodalitu takto: „Synoda je staré, v Tradícii Cirkvi veľmi ctihodné slovo, ktorého význam odkazuje na tie najhlbšie témy Zjavenia. [...] Označuje tak cestu, ktorou spoločne kráča Boží ľud. Rovnako odkazuje aj na Pána Ježiša, ktorý sám seba predstavuje ako ‚cestu, pravdu a život‘ (Jn 14,6), a na skutočnosť, že kresťania boli v začiatkoch jeho nasledovania nazývaní ‚stúpcami Cesty‘“ (porov. Sk 9, 2; 19, 9.23; 22, 4; 24, 14.22). Synodalita značí predovšetkým osobitný štýl, ktorý charakterizuje celkový život a misiu Cirkvi, vyjadruje jej povahu Božieho ľudu, ktorý spoločne putuje a zhromažďuje sa, povolanej Pánom Ježišom, aby v sile Ducha Svätého ohlasoval evanjelium. Synodalita sa má prejavovať v každodennom spôsobe života a činnosti Cirkvi.“

V tomto zmysle synodalita umožňuje celému Božiemu ľudu kráčať spoločne, počítvajúc Ducha Svätého a Božie slovo, aby sa mohol podieľať na misii Cirkvi v spoločenstve, ktoré Kristus medzi nami ustanovil. Táto spoločne prejedená cesta je napokon aj najefektívnejším spôsobom ako prejsť a uviesť do praxe povahu Cirkvi ako putujúceho a misionárskeho Božieho ľudu. Celý Boží ľud má na základe krstu podiel na rovnakej dôstojnosti a povolani. Všetci sme krstom povolaní aktívne sa podieľať na živote Cirkvi. Vo farnostiach, v malých kresťanských spoločenstvách, v laických hnutiach, v reholných komunitách a v iných formách spoločenstiev, ženy i muži, mladí i starí, všetci sme pozvaní počúvať sa navzájom, aby sme začuli podnety Ducha Svätého, ktorý prichádza, aby nasmeroval naše ľudské snahy a vliadol do Cirkvi život a vitalitu a viedol nás k hlbšiemu spoločenstvu s ohľadom na naše poslanie vo svete. Keď sa Cirkev vydá na túto synodálnu cestu, musíme urobiť všetko, čo je v našich silách, aby sme sa upevnili v skúsenosti autentického počúvania a rozlišovania, stávajúc sa takou Cirkvou, ku akej nás Boh volá. Synodalita nie je ani tak udalosť alebo slogan, ako skôr štýl a spôsob, akým Cirkev prežíva svoje poslanie vo svete. Misia Cirkvi si vyžaduje, aby celý Boží ľud prechádzal spoločne touto cestou, na ktorej má každý jej člen rozhodujúcu úlohu v spojení s ostatnými. Synodálna Cirkev kráča spoločne, aby plnila spoločné poslanie prostredníctvom účasti každého zo svojich členov. Cieľom tohto synodálneho procesu nie je poskytnúť dočasnú alebo jednorazovú skúsenosť, ale skôr ponúknuť príležitosť pre celý Boží ľud spoločne rozlišovať, ako napredovať na ceste, ktorá nás povedie k tomu, aby sme boli dlhodobo a viac naplno synodálnou cirkvou. Cirkev si čoraz viac uvedomuje, že synodalita je cestou pre celý Boží ľud. Preto synodálny proces už nie je len zhromaždením biskupov, ale cestou pre všetkých veriacich, a každá miestna cirkev v ňom zohráva svoju podstatnú úlohu. Druhý vatikánsky koncil posilnil vedomie, že všetci pokrstení, tak členovia hierarchie, ako aj laici, sú povolaní aktívne sa podieľať na spásnej misii Cirkvi (LG 32 – 33). Veriaci prijali v krste a vo sviatosti birmovania Ducha Svätého a majú rôzne dary a charizmy na obnovu a budovanie Cirkvi, keďže sú členmi Kristovho Tela. Aktuálny synodálny proces, ktorý začíname, je vedený základnou otázkou: „Ako sa dnes na rôznych úrovniach (od miestnej až po univerzálnu) uskutočňuje toto ‚spoločné kráčanie‘, ktoré umožňuje Cirkvi ohlasovať evanjelium v súlade s misiou, ktorá jej bola zverená; a aké kroky nás Duch pozýva vykonať, aby sme rástli ako synodálna Cirkev?“ V tomto zmysle je zrejme, že cieľom tejto synody nie je produkovať ďalšie dokumenty. Skôr chce inšpirovať ľudí, aby snivali o Cirkvi, ktorou sa máme stať, nechať rozkvitnúť nádeje, podnieť dôveru, obviazať rany, nadviazať nové a hlbšie vzťahy, učiť sa jeden od druhého, budovať mosty a osvietiť myseľ, zahriať srdcia, navrátiť silu rukám pre naše spoločné poslanie (PD 32). To značí, že cieľom synodálneho procesu nie je len jednoduchý súbor krokov, ktoré začnú a skončia, ako skôr cesta skutočného rastu k spoločenstvu a misii, ku ktorým Boh povoláva Cirkev v treťom tisícročí.“ (krátené) Čo k tomu dodať, že? Je to vzrušujúce a krásne!

UVAŽUJEME:

„Cieľom tejto synody nie [je] produkovať ďalšie dokumenty. Skôr chce inšpirovať ľudí, aby snivali o Cirkvi, ktorou sa máme stať,“ vysvetľuje Vademecum. Alebo ako sa hovorí inde, cieľom je samotný proces. Cieľom je, aby sme sa tým, že budeme v rámci synody hovoriť o synodalite, sa učili synodálnymi byť. Aby po skončení synody sa naše farnosti, diecézy, spoločenstvá nevrátili späť „do starých koľají“ s pocitom „splnenej domácej úlohy“, ale aby na tejto ceste synodálneho spoločného kráčania ďalej pokračovali a stále viac sa tak stávali Cirkvou takou, akou ju Ježiš chce mať. Aj preto je tu pozvanie ku snivaniu, k tomu, aby sme mali pred očami onen veľký obraz Cirkvi, synodálnej, krásne, nádhernej. Obraz, do ktorého sme sa zamilovali. Obraz, za ktorým ideme. Obraz, ktorý pred našim zrakom kreslí Duch Svätý, Božie slovo, sama Cirkev.

Vademecum aj tu kreslí obraz Cirkvi, kde môžeme „podnieť dôveru, obviazať rany, nadviazať nové a hlbšie vzťahy, učiť sa jeden od druhého, budovať mosty a osvietiť myseľ, zahriať srdcia, navrátiť silu rukám pre naše spoločné poslanie“.

SKÚMAME:

< - Ak treba, prečítajte si ešte raz úryvok z Vademeca! - Podčiarknite v ňom, čo Vás najviac oslovilo! Čo to je? Podelte sa s tým navzájom – s tým, čo Vás oslovilo i s tým, prečo Vás to oslovilo, čo na tom, v tom, za tým Vás zaujalo!

- Vráťte sa k úvodnému textu Božieho slova! O akej Cirkvi sníval, za akú Cirkev sa modlil Ježiš tesne predtým, než „seba samého vydal za ňu“ (Ef 5, 25), aby si ju „ziskal vlastnou krvou“ (Sk 20, 28)? Skúste to nejako vystihnúť, opísať! Ako táto Cirkev vyzerá?

- Porovnajte túto Ježišovú víziu s víziou, akú má Cirkev sama o sebe v texte Vademeca! V čom sa tieto vízie zhodujú? V čom jedna druhú dopĺňajú a vzájomne rozvíjajú? Pretože v skutočnosti ide len o jednu-jedinú Božiu víziu Cirkvi!

- O akej Cirkvi Cirkev a jej Hlava, Kristus, sníva? Charakterizujte ju!

Je toto Vaša Cirkev? Predstavujete si ju takto – a seba v nej? Snívate o takejto Cirkvi? Ste nadchnutí pre túto víziu, túto Cirkev? Natoľko, že horíte túžbou zapojiť sa do synodálneho procesu a pomôcť Cirkvi vo Vašej farnosti takouto byť, stále viac a viac? Byť jej, toho súčasťou?

Čo konkrétne vnímate, že Vás k tomu Duch vedie, aby ste pre to urobili alebo začali robiť hneď teraz? Ako jednotlivci? Ako spoločenstvo? >